

Sygn. akt I 1 C 843/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko: T. J.

o zapłatę

I. Oddala powództwo;

I. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą w G. na rzecz pozwanej T. J. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C;

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 28 dni.

Gdynia, dnia 27 kwietnia 2018 r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 marca 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej T. J. kwoty 1 931,48 zł wraz z odsetkami od kwot:

- 87,82 zł ustawowymi liczonymi za okres od dnia 16 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, 110,73 zł ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, 89,14 zł ustawowymi liczonymi za okres od dnia 22 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, 1 643,79 zł ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której

powód dostarczał pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie, jednakże pozwana nie uiściła mu należności za tę energię elektryczną.

Nakazem zapłaty z dnia 29 marca 2017 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 405112/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwana T. J. wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia, w którym domagała się oddalenia powództwa w całości z uwagi na jego bezzasadność wskazując, iż nie łączy jej z powodem żadna umowa, stanowiąca podstawę do obciążenia jej obowiązkiem zapłaty za zużytą energię elektryczną, zgodnie z wystawionymi przez powoda fakturami. Pozwana, powołując się na treść złożonej przez siebie w dniu 15 stycznia 2016 r. reklamacji oraz treść odpowiedzi na tę reklamację wskazała, iż powód potwierdził, że pozwana skorzystała z wyboru zmiany sprzedawcy i że faktura o numerze (...) na kwotę 2 882,29 zł dotyczy okresu od 1.10.2014 do 21.05.2015 r., zaś po rozpoznaniu reklamacji, wystawione dotychczas faktury, zostaną skorygowane. Pozwana zarzucała, iż została ofakturowana przez dwa różne podmioty: (...) S.A. oraz (...) S.A., a tym samym kwota żądana przez powoda nie jest prawidłowo wykazana i udokumentowana. Pozwana wskazała, iż powód nie udowodnił swoich roszczeń tak co do zasady, jak i wysokości - przedstawione faktury nie są dowodem na istnienie zobowiązania oraz jego wysokość, powód zaś nie przedstawił żadnych innych dowodów, jak chociażby odczytów z liczników powiązanych z umową, na podstawie których możliwa byłaby weryfikacja jego żądania. Ponadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia objętego fakturą nr (...) z uwagi na upływ dwuletniego okresu od daty jego wymagalności.

Pismem z dnia 6 listopada 2017 r., stanowiącym odpowiedź na sprzeciw pozwanej, powód wskazał, iż podstawą jego żądania jest umowa rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01 października 2014 r., której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej przez Sprzedawcę rezerwowego na potrzeby Odbiorcy w przypadku zaprzestania sprzedaży energii przez wybranego przez Odbiorcę sprzedawcę podstawowego. Ponadto powód wyjaśnił, iż dla odbiorców przyłączonych do sieci (...) S.A., posiadających umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, sprzedawcą, o którym mowa w art. 5 ust. 2) pkt 1 ppkt. B) ustawy Prawo energetyczne (zwanym sprzedawcą rezerwowym) jest powodowa spółka, która zawarła umowę z (...) S.A. umożliwiającą realizację sprzedaży rezerwowej. Z uwagi na brak umowy sprzedaży zawartej pomiędzy pozwaną, a dotychczasowym Sprzedawcą oraz brak powiadomienia w wymaganym terminie (...) S.A. o zawarciu nowej umowy sprzedaży energii elektrycznej z kolejnym sprzedawcą, w celu utrzymania ciągłości dostawy energii elektrycznej, od dnia 01.10.2014 r. została rozpoczęta rezerwowa sprzedaż. Od tego dnia pozwana otrzymywała od Operatora (...) Dystrybucyjnego faktury za usługi dystrybucji, zaś od spółki (...) - za sprzedaż energii elektrycznej, co trwało do czasu wejścia w życie kolejnej umowy sprzedaży. Z uwagi jednak na to, że zawarta pomiędzy powodem a pozwaną w dniu 21 listopada 2014 r. umowa kompleksowa, zgłoszona została na Platformę (...) z opóźnieniem, umowa sprzedaży rezerwowej zamknięta została z dniem 21 października 2015 r., zaś stronie pozwanej wystawione zostały faktury korygujące.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. J. i (...) S.A. łączyła umowa z dnia 19 maja 2014 r. o świadczenie usług dystrybucji; jednocześnie sprzedawcą podstawowym energii elektrycznej dostarczanej do lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkiwała T. J. był podmiot: (...) S.A., na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Z uwagi na zaprzestanie sprzedaży energii elektrycznej przez sprzedawcę podstawowego, w dniu 1 października 2014 r. (...) S.A. z siedzibą w G., działając w imieniu i na rzecz Odbiorcy - T. J., zawarł z (...) S.A. z siedzibą w G., jako: Sprzedawcą rezerwowym, umowę rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej o numerze ewidencyjnym (...), której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej przez Sprzedawcę rezerwowego na potrzeby Odbiorcy w przypadku zaprzestania sprzedaży energii przez wybranego przez Odbiorcę sprzedawcę podstawowego, do gospodarstwa domowego pod adresem w G. przy ulicy (...).

W dniu 21 listopada 2014 r. T. J. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kompleksową o numerze (...), której przedmiotem było świadczenie usługi kompleksowej, polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w G. przy ulicy (...).

Z uwagi na fakt zgłoszenia przez (...) S.A. z siedzibą w G. okoliczności zawarcia umowy z dnia 21 listopada 2014 r. na Platformę (...) z opóźnieniem, w dokumentacji powodowej spółki umowa sprzedaży rezerwowej zamknięta została z dniem 21 października 2015 r.

W dniu 18 czerwca 2015 roku (...) S.A. z siedzibą w G. wystawiła z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu w okresie od dnia 1 października 2014 r. do dnia 21 maja 2015 r. fakturę VAT numer: (...) na kwotę 2 882,29 złotych.

W dniu 7 sierpnia 2015 roku (...) S.A. z siedzibą w G. wystawiła z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu w okresie od dnia 22 maja 2015 r. do dnia 22 lipca 2015 r. fakturę VAT numer: (...) na kwotę 265,01 złotych.

W dniu 29 września 2015 roku (...) S.A. z siedzibą w G. wystawiła z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu w okresie od dnia 23 lipca 2015 r. do dnia 23 września 2015 r. fakturę VAT numer: (...) na kwotę 310,62 złotych.

W dniu 1 grudnia 2015 roku (...) S.A. z siedzibą w G. wystawiła z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu w okresie od dnia 24 września 2015 r. do dnia 21 października 2015 r. fakturę VAT numer: (...) na kwotę 223,95 złotych.

Pismem z dnia 08 stycznia 2016 roku (...) S.A. z siedzibą w G. wezwała T. J. do zapłaty kwoty 3 681,87 złotych tytułem należność wynikających ze w.w faktur VAT.

Pismami, które wpłynęły do (...) S.A. z siedzibą w G. w dniach: 19 stycznia 2016 r. i 12 grudnia 2015 r. T. J. wystąpiła do w.w. sprzedawcy rezerwowego z reklamacją, w której domagała się wyjaśnienia podstaw naliczania wystawionych jej faktur oraz ich wysokości.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 3 marca 2016 r. (...) S.A. wskazała, iż reklamacja dotycząca umowy rezerwowej jest w trakcie realizacji, zaś działania windykacyjne zostały wstrzymane do czasu jej rozpatrzenia, w szczególności wykonania korekt faktur rozliczających zużycie w umowie sprzedaży rezerwowej.

Pismem z dnia 19 maja 2016 r. (...) S.A., w odpowiedzi na pismo T. J., które wpłynęło 24 sierpnia 2015 r., wskazała, iż za okres od dnia 01 grudnia 2014 r. do dnia 22 października 2015 r., a więc do momentu zgłoszenia umowy kompleksowej z dnia 11 listopada 2014 r. do (...) S.A., zostaną wystawione faktury korygujące dotychczasowe rozliczenia.

Następnie w dniu 10 czerwca 2016 r. do w.w. faktur wystawione zostały następujące korekty:

- do faktury (...) wystawiono korektę nr (...) na kwotę 1 238,50 zł, wobec czego do zapłaty pozostało: 1 643,79 zł,
- do faktury (...) wystawiono korektę nr (...) na kwotę 175,87 zł, wobec czego do zapłaty pozostało: 89,14 zł,
- do faktury (...) wystawiono korektę nr (...) na kwotę 199,89 zł, wobec czego do zapłaty pozostało: 110,73 zł,
- do faktury (...) wystawiono korektę nr (...) na kwotę 136,13 zł, wobec czego do zapłaty pozostało: 87,82 zł.

Pismem z dnia 9 listopada 2017 r. T. J. wniosła skargę na działanie (...) S.A. z uwagi na bezpodstawne obciążanie jej błędnie naliczonymi opłatami za energię elektryczną, w treści której domagała się wyjaśnienia podstaw obciążenia jej opłatami za energię według taryfy rezerwowej.

dowód: umowa o świadczenie usług dystrybucji z dnia 19.05.2014 r. – k. 131-132 akt, umowa rezerwowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...) wraz z załącznikiem – k. 40-43 akt, umowa kompleksowa nr (...) – k. 133-133-v akt, faktury VAT – k. 27-33 akt, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 44 akt, pismo pozwanej z dnia 15.01.2016 r. – k. 7-v akt, pismo powoda z dnia 08.03.2016 r. – k. 8-8-v akt, pismo powoda z dnia 19.05.2016 r. – k. 134 akt, korekty faktur VAT – k. 88 – 91 akt, pismo pozwanej z dnia 09.11.2017 r. – k. 94-96 akt, zeznania świadka M. P. – zapis cyfrowy protokołu rozprawy 00:02:24 – 00: 11:34 – k. 176-177

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia powyższego stanu faktycznego, który był niesporny między stronami, Sąd dokonał na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu, co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Ponadto przy ustalaniu powyższego stanu faktycznego Sąd oparł się również na dowodzie z zeznań świadka M. P., oceniając je jako spójne, logiczne i korelujące z pozostałym materiałem dowodowym, zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy, dlatego też zeznania te jako wiarygodne, zostały uwzględnione przez Sąd w zakresie niezbędnym dla niniejszego rozstrzygnięcia.

Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze strony pozwanej T. J., mając na uwadze, iż okoliczności faktyczne, w celu wykazania których dowód ten został przez stronę pozwaną zgłoszony, zostały już przez nią wykazane.

Sąd oddalił także wniosek powoda o zwrócenie się do Spółki (...) S.A. i (...) S.A. o przedłożenie dokumentów wskazanych w piśmie powoda z dnia 1 grudnia 2017 r., tj. pełnomocnictw potwierdzających istnienie uprawnienia po stronie (...) S.A. do zawarcia w imieniu pozwanej umowy z (...) S.A. z dnia 19 maja 2014 r. oraz dziennego i miesięcznego zestawienia danych pomiarowych układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego u pozwanej, potwierdzających ilość rzeczywiście zużytej przez pozwaną energii elektrycznej we w.w. okresie, bowiem – w ocenie Sądu – okoliczności, na które miałyby zostać dopuszczone te dowody, pozostawały bez znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia. Pozwana nie kwestionowała wszak uprawnienia wyżej wymienionej spółki do zawarcia w imieniu swoim ze powodową spółką umowy sprzedaży rezerwowej; podnosiła jedynie, że wkrótce po tym czasie zawarła z powodową spółką umowę kompleksową. Jednocześnie Sąd miał też na uwadze, iż strona powodowa nie wykazała, aby uzyskanie przez nią samodzielnie od wskazanego wyżej podmiotu wskazanych dokumentów było niemożliwe, a tylko wówczas, zdaniem Sądu, uzasadnione byłoby oczekiwanie przez powoda, iż to Sąd wyręczy go w gromadzeniu materiału dowodowego. Dokonując powyższej oceny Sąd miał także na względzie, iż w interesie powoda w dacie zawarcia z pozwaną za pośrednictwem podmiotu, który wskazywał, iż posiada w tym celu stosowne upoważnienie udzielone mu przez pozwaną, było zweryfikowanie faktu istnienia i treści tego pełnomocnictwa. Oczekiwanie, iż okoliczność ta zostanie zweryfikowana dopiero na etapie postępowania sądowego i to na skutek działań Sądu – pozostawało tym samym nieuzasadnione. Norma art. 208 pkt. 5 kpc, przewidująca możliwość zarządzenia przez Przewodniczącego przed rozprawą przedstawienia dokumentów, przedmiotów oględzin, ksiąg, planów itp., winna być bowiem wykładana z uwzględnieniem regulacji art. 248 kpc i art. 250 kpc. Przepisy te stanowią zaś, że każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne (art. 248 kpc) oraz że jeżeli dokument znajduje się w aktach organów lub podmiotów, o których mowa w art. 244 § 1 i 2 kpc, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu, Sąd zaś zażąda wydania odpisu lub wyciągu, jeżeli strona sama nie może go uzyskać. (art. 250 kpc).

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego sprawy skierowane przeciwko pozwanej żądanie pozwu Sąd ocenił jako nieuzasadnione.

Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, iż powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty 1 931,48 zł wraz z należnymi odsetkami od kwot częściowych wskazanych w

pozowie, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej o numerze ewidencyjnym (...) zawartej w dniu 1 października 2014 roku.

Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 4j ust. 1 Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1059 ze zmianami), zgodnie z którym odbiorcy energii elektrycznej mają prawo zakupu energii od wybranego przez siebie sprzedawcy oraz art. 5 ust. 2a) pkt 1 ppkt b) tej ustawy, który stanowi, że umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, której stroną jest użytkownik systemu niebędący podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, powinna zawierać także, w przypadku gdy użytkownikiem systemu jest odbiorca - oznaczenie: **a)** wybranego przez odbiorcę sprzedawcy, z którym ma zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej, oraz zasady zmiany tego sprzedawcy; wybrany sprzedawca musi mieć zawartą umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z operatorem systemu dystrybucyjnego, do którego sieci odbiorca ten jest przyłączony, **b)** podmiotu będącego dla odbiorcy sprzedawcą i zgodę tego odbiorcy na zawarcie przez operatora systemu dystrybucyjnego umowy sprzedaży energii elektrycznej z tym sprzedawcą, na jego rzecz i w jego imieniu, w przypadku zaprzestania dostarczania tej energii przez wybranego przez odbiorcę sprzedawcę), dotyczący umowy rezerwowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej w sytuacji braku sprzedawcy i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, iż strony procesu w okresie od dnia 1 października 2014 r. łączyła w.w. umowa rezerwowa i że na podstawie tej właśnie umowy sprzedaż energii elektrycznej przez powoda do lokalu pozwanej rozpoczęła się w dniu 1 października 2014 r. Uszło jednak uwadze powoda, iż umowa ta - z uwagi na fakt zawarcia przez powoda z pozwaną w dniu 21 listopada 2014 r. umowy kompleksowej o numerze (...) – nie trwała i wiązała stron procesu do dnia wprowadzenia przez powoda do systemu Platformy (...) faktu zawarcia umowy kompleksowej, tj. do dnia 21 października 2015 r.. lecz wyłącznie do dnia faktycznego zawarcia przez pozwaną umowy kompleksowej w dniu 21 listopada 2014 r. Na okoliczność tę wskazywał zebrany w sprawie materiał dowodowy. Stąd też Sąd ustalił i przyjął ponad wszelką wątpliwość, iż datą końcową, do której obowiązywała łącząca strony umowa rezerwowa, z której to umowy powód wywodził swoje roszczenie, był dzień 21 listopada 2014 r., tj. dzień zawarcia przez strony umowy kompleksowej. W konsekwencji niezależnie od okoliczności związanych z obowiązkiem zgłoszenia tej umowy na Platformę (...) oraz przyjętej przez powoda tzw. daty zamknięcia tej umowy na dzień 21 października 2015 r., rozliczenie pomiędzy stronami należności objętych umową rezerwową, winno nastąpić z uwzględnieniem rzeczywistego okresu jej obowiązywania, tj. od 1 października 2014 r. do 21 listopada 2014 r. Tym samym żądanie od pozwanej jakichkolwiek należności na podstawie umowy rezerwowej za okres przypadający po tej dacie (21 listopada 2014 r.), tj. w sytuacji, gdy pozwana korzystała już z usług sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej w oparciu o umowę kompleksową, zawartą z powodem, nie znajdowało – w ocenie Sądu – uzasadnienia, bowiem umowa rezerwowa wygasła. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, obowiązek zgłoszenia faktu zawarcia przez pozwaną umowy kompleksowej na Platformę (...) ciążył na powodzie i bez względu na przyczynę powstałych w tym zakresie opóźnień, trudno jest przyjąć, iż obciążenie pozwanej skutkami zaniedbań powoda, przekładających się na ustalenie ponad rocznej daty zamknięcia umowy rezerwowej i rozliczania jej z uwzględnieniem tak ustalonego okresu, było racjonalnym działaniem strony powodowej.

Skoro powód sam wskazał, iż podstawą faktyczną jego żądania była łącząca go z pozwaną umowa rezerwowa, Sąd ustalił, iż jedyną fakturą z przedłożonych przez powoda, odnoszącą się częściowo do okresu wynikającego z tej umowy jest faktura o numerze (...), na kwotę 1 643,79 zł (po uwzględnieniu korekty tej faktury). Wszystkie pozostałe faktury częściowe, jak i dotyczące ich korekty, jako wystawione w oparciu o stanowiącą podstawę ich przekazania pozwanej umowę rezerwową – były nieprawidłowe. Zdaniem Sądu, z uwagi na fakt wygaśnięcia z dniem 21 listopada 2014 r. umowy rezerwowej obowiązany był wystawić i doręczyć pozwanej faktury dotyczące sprzedaży energii elektrycznej w oparciu o zawartą z nią umowę kompleksową. Oceny tej nie zmienia fakt, iż powód wystawiając korekty faktur dotyczących okresu po dniu 21 listopada 2014 r. dokonał dostosowania ich wysokości do cen ustalonych w umowie kompleksowej. Nadal były to bowiem dokumenty dotyczące nieobowiązującej już stron umowy.

Oddalając żądanie pozwu w całości Sąd miał na uwadze, iż pozwana, kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, zakwestionowała jednak nie tylko istnienie roszczenia stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania, powołując

się na fakt nieudowodnienia przez powoda zasadności roszczenia i jego wysokości, ale zgłosiła także zarzut przedawnienia roszczenia objętego fakturą VAT (...), którego wysokość, powołując się w tym zakresie na dwuletni termin przedawnienia. Zarzut ten, zdaniem Sądu, był skuteczny. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 kc stanowi z kolei, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jak wynika natomiast z treści z treści przepisu art. 554 kc, będącego przepisem szczególnym, roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch; przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się zaś odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody (art. 555 kc). Skoro więc łącząca strony umowa rezerwowa wygasła z dniem 21 listopada 2014 r., to w ocenie Sądu najpóźniejszą z możliwych do przyjęcia dat wymagalności roszczenia wynikającego z faktury VAT o numerze (...) wystawionej za okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 21 maja 2015 r. był czas niezbędny do wystawienia i doręczenia pozwanej faktury opisującej należności dotyczące tego okresu czasu – niezależnie od wskazania w tej fakturze terminu płatności przypadającego na dzień 2 lipca 2015 r. – a więc okres nie późniejszy niż okres 1-ego miesiąca od dnia 21 listopada 2014 r. Art. 120 §1 zd. Drugie stanowi bowiem, że jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Konsekwencją powyższego było zatem przyjęcie, że na dzień wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. na dzień 9 marca 2017 r., roszczenie powoda o zapłatę kwoty 1 643,79 zł wynikającej z tej faktury było już przedawnione, powód bowiem mógł wystąpić do Sądu z pozwem o jej zapłatę najpóźniej do dnia 21 grudnia 2016 r.

Żądanie powoda w pozostałej części, tj. żądanie zapłaty za okres przypadający już po wygaśnięciu umowy rezerwowej jako niezasadne, gdyż nienależne powodowi w oparciu o wskazaną przez niego umowę rezerwową i jako takie również podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze w pkt. I Sąd powództwo w całości oddalił. Podstawę prawną orzeczenia stanowił art. 554 kc w zw. z art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b Prawa energetycznego oraz art. 535 §1 kc a contrario.

W pkt. II wyroku, powód jako strona spór przegrywająca został obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składało się wynagrodzenie ustanowionego przez pozwaną pełnomocnika w wysokości 900 zł oraz zwrot wydatków w kwocie 17 zł w postaci opłaty skarbowej od złożonego do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia z tytułu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej przez występującego w sprawie radcę prawnego została ustalona w wysokości stawki minimalnej przewidzianej w obowiązującym w dacie wniesienia pozwu § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 2015, poz.1804).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C i w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda – r. pr. A. J.,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

Gdynia, dnia 22 maja 2018 r.